

অনুকৰণ আৰু কল্পনা

কোনো বস্তুৰ বাহ্যিক ৰূপ বা আচৰণৰ সঠিক নকল কৰাটোৱেই হৈছে অনুকৰণ, যিটোৱে সাধাৰণতে নতুন একো সৃষ্টি নকৰে। আনহাতে কল্পনা হৈছে এনে এক মানসিক প্ৰক্ৰিয়া যিয়ে বিদ্যমান জ্ঞান আৰু অভিজ্ঞতাক নতুন ধৰণে ব্যৱহাৰ কৰি নিজৰ আৰু মৌলিক ধাৰণা, চিন্তা বা প্ৰতিচ্ছবি সৃষ্টি কৰে।

অনুকৰণ (Onukoron):

সংজ্ঞা:

কোনো ব্যক্তি, বস্তু বা পৰিঘটনাৰ লগত মিল থকা বা একেধৰণৰ কিবা এটা সৃষ্টি কৰাৰ প্ৰক্ৰিয়া।

উদাহৰণ:

যেতিয়া শিশুৱে প্ৰাপ্তবয়স্কৰ কাম অনুকৰণ কৰে, বা যেতিয়া কোনো শিল্পীয়ে নিজৰ কৰ্মত আন এজন শিল্পীৰ শৈলী ব্যৱহাৰ কৰে।

বৈশিষ্ট্যসমূহ:

ইয়াত নতুন একো সৃষ্টি নহয়, কিন্তু ইতিমধ্যে যি আছে তাক পুনৰ সৃষ্টি কৰা হয়।

কল্পনা (কল্পপোনা):

সংজ্ঞা:

মনৰ বিদ্যমান সামগ্ৰী ব্যৱহাৰ কৰি নতুন আৰু মৌলিক ধাৰণা বা প্ৰতিচ্ছবি সৃষ্টি কৰাৰ ক্ষমতা।

উদাহৰণ:

শিশু এটাই ভাতৰ লগত খেলিব পাৰে, ধূলিক ভাত বুলি ভুল কৰি ল'ব পাৰে, বা কোনো লেখকে কাহিনী এটাত এনে চৰিত্ৰ সৃষ্টি কৰিব পাৰে যিবোৰ বাস্তৱ জীৱনত অস্তিত্বহীন।

বৈশিষ্ট্যসমূহ:

ই নতুন কিবা এটা সৃষ্টি কৰে, যিটো সম্পূৰ্ণ মৌলিক হ'ব পাৰে বা বৰ্তমানৰ তথ্যৰ নতুন সংমিশ্ৰণ হ'ব পাৰে।

মূল পাৰ্থক্য:

নতুনত্ব:

অনুকৰণে নতুন একো সৃষ্টি নকৰে, কিন্তু কল্পনাই নতুন ধাৰণা আৰু সৃষ্টিৰ জন্ম দিয়ে।

মানসিক প্ৰক্ৰিয়া:

অনুকৰণ বাহ্যিক কাৰ্যকলাপৰ ওপৰত নিৰ্ভৰশীল, আনহাতে কল্পনা হৈছে এক আভ্যন্তৰীণ মানসিক প্ৰক্ৰিয়া।

সৃষ্টিশীলতা:

কল্পনা সৃষ্টিশীলতাৰ এক অবিচ্ছেদ্য অংগ, যিয়ে নতুন আৱিষ্কাৰ আৰু সৃষ্টিত সহায় কৰে।